

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Series Episcoporum Archiepiscoporum Et Electorum
Moguntinorum, Trevirensium Et Coloniensium**

Kolb, Gregor

Rottwilae, 1725

VD18 12054054

Reflexio VII. Argumentvm Historicvm III. Ex Hübnero Pro Primatu Rom.
Pont. Sunt Multiplicia Episcoporum Miracula.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64326)

In Serie Ratisbonensi 6.	SS. Lupum, Rupertum, Emmen- ramum, Erhardum, Garibaldum & Wolffgangum.
In Serie Brixinensi 4.	SS. Cassianum, Ingevinum, Constantium, Albuinum.
In Serie Tridentina 1.	S. Vigilium.
In Serie Basileensi 1.	S. Pantalum.

En copiosum Archiepiscoporum & Episcoporum, natione vel habitatione Germanorum duntaxat numerum, non ex Historico Romano, sed Heterodoxo collectum, cui multos alios annumerant C. Baronius, Serarius, Brovverus aliique Authores Catholici, præcipuè verò singularum Dioecesum Breviaria propria. Fingamus tamen, tot solùm virtutum lucidissimarum radiis fulsisse, quot numeravit Hübnerus, evincunt iidem nihilominus contra Lutheranam aliàmque à Romana diversam Ecclesiam quamvis, non nisi Romanam esse Superis pretiosissimam: Episcopi namque hi sanctissimi non nisi Romano Pontifici dixerunt sacramentum; non nisi Romanam didicerunt & docuerunt doctrinam; non nisi in Romana Ecclesia virtutibus se & alios exornârunt; non nisi in Romanæ Ecclesiæ, veluti in matris gremio universi ac singuli diem mortis obiêrunt, plurimis eorundem Martyrum laureolâ coronatis.

REFLEXIO VII.

ARGUMENTVM HISTORICVM III. EX HÜBNERO PRO PRIMATU ROM. PONT. SUNT MULTIPLICIA EPISCOPORUM MIRACULA,

§. I.

Cùm providentissimus Servator Christus & hæresiarchas & sectarios venturos prævideret, multis modis vitare eos nos monuit, & cognoscendos dedit Matth. 7.

Alt.

Attendite à falsis prophetis, qui veniunt ad vos in vestimentis ovium, intrinsecus autem sunt lupi rapaces: à fructibus eorum cognoscetis eos. Marci etiam 16. Euntes in mundum universum predicate Evangelium omni creature. Qui crediderit & baptizatus fuerit, salvus erit, qui verò non crediderit, condemnabitur. Signa autem eos, qui crediderint, hæc sequentur: in nomine meo dæmonia eiicient: linguis loquentur novis: serpentes tollent, & si mortiferum quid biberint, non eis nocebit. &c.

His aliisque miraculis proditi sunt Pseudo-doctores varii tum Veteri, tum Novo Testamento notissimi. His item aliisque miraculis docemur intelligere signa, fructus seu opera, ex quibus licet colligere, num quis inter Prophetas, an pseudo-prophetas, an inter Doctores, an pseudo-doctores sit collocandus. Probata nimirum opera & miracula nunc in Prophetis, nunc in Apostolis, nunc in Doctoribus simul conjuncta, ostenderunt orbi universo Veteris & Novi Testamenti integritatem. Jam verò similia opera & miracula in Archiepiscopis & Episcopis nostris Germanicis, si ostenderit nobis ipsemet Hübnerus, promptissimum nobis erit dicere, quin altum exclamare: profectò Præsules hi Germani numerati & numerandi sunt, vel inter Prophetas, vel Apostolos, vel Doctores Christi, Ecclesiæ constanter integræ testes integerrimi, constantissimi.

Colligamus igitur ex multis Hübneri paginis ejusdem mentem de operibus & miraculis Archipræsulum Moguntiaë, Trevirorum, Coloniaë, sed & aliorum saltem paucorum partim Archiepiscoporum, partim Episcoporum: nam omnes aut omnium opera egregia atque miracula recensere, esset ingens volumen implere.

§. 2.

IN SERIE MOGVNTINA

Pag. 14 narrat Hübnerus, D. Aureum & hujus sororem D. Justinam an. 451. ab Hunnis in puteum præcipitatos esse eo Superum beneficio, ut eorundem cadavera post 300. annos imperante Carolo M. nulla sui parte læsa fuerint inventa.

Pag.

Pag. 23. D. Bonifacius Christi doctrinam explanans inter avidos auditores miratur diversas volucres. Idem Oræ fluvii ripæ insidens, cum cibo necessario foret destitutus, piscem volucris ministerio datam accipit. D. Bonifacii tentorium etiam integris noctibus fuit illustratum clarissimis radiis. His multisque aliis D. Archipræsul claruit miraculis.

Pag. 27. D. Bonifacius latronibus vim inferentibus vim nullam intulit, & ab aliis inferri prohibuit: ferales ictus Bibliorum libro & sacris reliquiis duntaxat impediit: unde evenit: ut tametsi liber hic sacerrimus gladio perfoderetur, nullus tamen apex aut litera læderetur.

Pag. 28. Cum D. Bonifacii cadaver Moguntiam Ultrajecto transferendum, pertinaciter negarent concedere cives ultrajectenses, cives verò Moguntini ardentius desiderarent, campanæ cœlesti virtute motæ, abeunti cadaveri applauserunt, obstupescente, & palmam cedente Ultrajecto Moguntia.

Pag. 34. Cum anno 873. Carolus Crassus à Cacodæmone esset obsessus, & omnes in partes tanto impetu fuisset raptus, ut eidem sustinendo sex viri fortissimi impares forent; maximo tamen huic malo remedium attulit Lindbertus Archiepiscopus, pulso infernali hospite.

Pag. 45. cum mater Willegisii primi Electoris Moguntini uterum ferret, visa est sibi per somnium haudquaquam inane parere orbi Phæbum clarissimum, qui profectò fuit Willegisius.

Pag. 48. Bardo Archiepiscopus Moguntinus tanti fuit æstimatus, ut passim alterum Chrysostomum dixerint. Idem Paderbornæ an. 1051. diebus Pentecostes præsentate Henrico III. Imperatore dixit, ut aliàs ferventissimè, ubi prædixit diem mortis suæ, quæ fuit dies Lunæ proxima.

§. 3.

IN SERIE TREVIRENSI.

Pag. 654. D. Nicetius Archiepiscopus muneri suo sese accingens, humeris suis gravissimum onus modo penitus insolito sensit imponi, quod tamen continuò secutus est cœlestis odor; unde confessus est idem, gravissimum equidem sibi fore Archiepiscopalis munus, nunquam tamen defuturum sibi hocce in munere solatium cœleste.

Idem à sceleratis Sede sua expulsus vates prædixit diem restitutionis suæ. Alia multa nuntiavit, quæ eventus comprobavit.

Pag. 658. Magnericus Archiepiscopus & Gregorius Turonensis Episcopus Reliquiis S. Martini servati sunt à naufragio.

Pag. 662. Normannis Treviros vastantibus, inter miracula alia D. Paulini Archiepiscopi cadaver sarcophago inclusum, atque in aere pendulum, rescissis etiam ab hoste catenis, pendere non cessavit.

Pag. 666. Poppo Elector, Austriæ Marchio adversus venenum ab inimicis porrectum servatur; sceleris verò conscii intra unius anni spatium moriuntur omnes justò Dei iudicio.

§. 4.

IN SERIE COLONIENSI

Describitur ab Hübnero D. Maternus bis mortuus, bis redivivus pag. 765.

Pag. 776. S. Severinus S. Martini Turonensium Episcopi animam ab Angelis in cœlum portari cœlestes inter hymnos audivit. Idem Viro Solitario virtutibus clarissimis instructo est à Superis præhabitus Dei nuntio teste.

Pag. 785. Gero creatus Archiepiscopus, ne diutiùs adversarium experiretur Ottonem I. Imperatorem, Deus Angelum misit monitorem & correctorem Ottoni severum.

E e

Pag.

Pag. 788. D. Heribertum primum Coloniae Electorem cum D. Henricus Imperator propitio non dignaretur oculo, Dei monitum adeo mutavit Imperatorem, ut ab eodem tempore suum dixerit in Christo parentem Heribertum Henricus. Caeterum inter miracula D. Heriberti numerantur sequentia: eurgumeni à demone liberatio. Aqua supra Archipræsulis hujus effusa manus adversus morbos fuit præsens remedium. Vinum, cui D. Heribertus digitum intingebat, usum oculorum foeminæ restituit. Signo crucis sanavit paralyticum. Precibus suis caelestem lucem latissime diffusam impetravit. D. Henrico Caesari diem mortis praedixit. Taceo plura alia.

Pag. 789. & seqq. Piligrinus Coloniae Elector ex D. Bernvaldo Hildesienfi Episcopo etiamnum puer intellexit, fore se Archiepiscopum Coloniensem. Parochus dein prope Coloniam constitutus, D. Henrico Caesari divinitus commendatur. Piligrinus etiam ad aram faciens intelligit ex caelesti nuntio mortem D. Bernvaldi, pro cuius tanquam mortui salute populo obstupefacto preces addidit publicas, tametsi pro vivis solenni ritu celebraret.

Anno Elector Henrico III. Caesari praedixit Imperii Coronam, Hildolpho autem Successori Coloniensem Infulam Pag. 793. & 798.

S. 5.

IN SERIE SALISBURGENSI.

Pag. 11. Seculo Christi III. S. Maximilianum Archiepiscopum, ut idolum Martis effigiem referens fortiter in Pannonia impugnaret, animavit hunc in modum vox caelestis: *ne timeas serve bone, sed surge & confidenter perge, ut confundas tyranni petulantiam.*

Pag. 27. cum seculo VII. S. Vitalis sepulchro immineret homo ad quidvis audendum pronissimus, & negaret magni nominis sepultum hic esse Episcopum; tunc repente ex corde reli-

cti

cti sacri cadaveris enatum est, penetrato etiam lapide sepulchrali, liliū, Sanctitatis eximiae testimonium.

Pag. 41. Hartvvicus Seculi X. Archiepiscopus, cum hyberno tempore proficisceretur per vallem Pliembachensem, decerpfit ex arbore arida fragmen aridum, quod non minus coepit florere, quam virga Aaronis.

Pag. 42. Bertholdus adolescens literis navans operam unam cum Sociis non imparis nobilitatis Altmanno & Adalberone, cum forte inter sese quaestionibus luderent, vel certarent, quid sibi inter mortales optimum optarent aut eligerent, respondit Gebhardus, se optare sibi Archiepiscopatum Salisburgensem; Adalbero Episcopatum Herbipolensem; Altmannus vero Passaviensem. Potius forte divina, quam humana evenisse omnia, rerum eventus monstravit testibus miraculis clarissimis; nam cum Altmannus ab Henrico IV. Schismatico Caesare plurimum vexatus Romam venisset animo omni penitus dignitati & honori nuntium remittendi; nihilominus Gregorius VII. Pont. Passaviensem Episcopatum eidem denuo commissum diceret, columba caelestis in aede omnibus conspicua insedit humeris Altmanni, testis utique universis acceptissima.

Par miraculo videri etiam poterat, quod pari tempore & animo constantissimo Henrico IV. Imperatori restiterint, & Ecclesiam Germanicam, a multis sceleribus immunem magna ex parte conservarent pari propemodum tempore mortui, nimirum Gebhardus an. 1088. Adalbero an. 1090. & Altmannus an. 1092.

Pag. 47. S. Thiemo a pseudo-Archipræsule suo Bertholdo multa, ab Henrico autem IV. Imp. plura acerba passus, a Caesareanis denique captus, & in praesentia multis à Salisburgensium numero capite plexis, cum ipse jamjam plectendus, caput ictui ferali subdere pararet, ferrum occulta vi impeditum, intentato secundo ictu instar fragilis vitri disruptum adeo commovit ministrum justitiae, ut coram flagitaret veniam à D. Ar-

chipræsule. Idem Archipræsul in Palæstinam profectus, præfente Sultano Ægyptiaco pronuntiatis altè SS. Triadis nomini-
bus imaginem dæmonis in mille dissolvit frustra, ob miraculo-
sum hoc factum Martyr invictissimus passus an. 1101. Martyrium
durissimum.

Pag. 52. & seqq. emissò à parentibus voto conceptus Eber-
hardus filius, quantus sit futurus prodidère ova gemina præter
& supra morem naturæ à gallina quappiam posita. Idem suc-
cessu temporis orationi perpetuæ intentus, cùm aliquando con-
secratam hostiam, ut vocamus, ægotanti porrigeret, verùm
hic eandem subitò ex ore cum vomitu redderet, Archiepiscopus
supposita manu utrumque excepit, & absorbuit, testatus sanctis-
simè, præ alia quavis cupidine sapuisse sibi hunc cibum cœle-
stem. Requisitus paulò post ab eodem Eberhardo æger, haud
amplius est inventus, opinantibus inde plerisque, ægrum hunc
ipsissimum fortè fuisse Christum Servatorem nostrum.

Idem à dæmone hominem durissimum in modum torquente
inventus est idoneus, qui infernali hospite miserimum mancipium
liberaret; cùm responderet exorcismis adactus nebulo: *nemo me
pellet, nisi pater pauperum.* Cæterùm sepulchrum hujus Archipræsu-
lis multis inclaruit miraculis.

§. 6.

IN SERIE VISUNTINA.

Pag. 349. cùm D. Justus cum morte luctaretur, ex ejus-
dem ore beata anima instar candidæ columbæ ad cœlos ascendit.

Pag. 351. S. Germanus à latronibus oppressus audiit vocem
de cœlo delapsam, qua animatus caput securi subdidit: percuf-
sa autem D. Martyris cervice terra adeò contremuit, ut colla-
berentur mania urbis Grandisfontanæ. Truncus corporis in-
terea stans erectus recepto in manus capite abiit Angelo comi-
te, luce clara duce, supra collum sedente columba cœlesti.

Pag.

Pag. 359. S. Celidonus à Theodosio II. Imp. divinitus admonito accepit brachium S. Stephani. De transmissio per longissimum viarum spatium brachio divinitus pariter edocti diem vicini in Francia Episcopi, Visuntium properarunt circa annum 444. inspecturi rem coram. Omnibus igitur dum simul ostendit thesaurum hunc suum D. Celidonus, & particulam singulis de eodem impertire parat, copiosus mox inde effluxit sanguis, qui dispersus abundè sufficere potuit decem Episcopis.

Pag. 362. S. Prodatius in vota vocatus imperavit aeris tempestatibus. Hujus ipsius ætate brachium D. Stephani à furibus clam ablatum, sed & inventum insignibus claruit miraculis.

Pag. 363. cum Canonici Visuntini an. 633. in Electione novi Archiepiscopi dissiderent maximopere, simulque flexis genibus Superos rogarent, ut quem eligerent Canonici, inspirarent: continuo vox de cœle lapsa dictavit, eligendum esse Claudium.

Pag. 364. D. Donatus Seculo VII. sterilibus parentibus eo pacto à D. Columbano est impetratus, ut natum filium parentes Deo dicarent, quod evenit miraculi teste ipsomet *Donati* nomine.

Hactenus relata fusissimè ferè ad verbum ex Hübneri tomulis, teste paginarum numero, describere placuit. Longè plura miracula ab Episcopis per Germaniam universam patrata desideranti dabit ipse Hübnerus in citt. tomulis VII. & VIII. uti apparebit etiam ex Reflexionibus, quæ sequentur. Unde denuo mecum sic reputabam: si non tot, permultis saltem miraculis cœlum propitium Episcoporum Germanorum doctrinam & virtutem confirmavit & illustravit per secula non solum prima, sed & media, imò & ultima. Si verò inter miracula lucere non cessavit Ecclesia Germana, cur non etiam Romana, cujus se filiam constanter professa est, & hodie profitetur? Unde sequuntur Reflexiones proximæ.